Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31651
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

placere. Hec & his similia dicente iacobo omnib' obtempauit hermogenes: & iussit eē indi timore p̄fect' ut & ia uirtutes peū plurime fierent a dño. Videntes iudei q̄ hunc magū quē iuniciū putabant ita uersū. ut & ia omis discipli & amici eor qui solebant ad synagogā uenire ihū xp̄o p iacobū credidissent obtulerūt pecunias centurionib' duobus q̄ p̄erant hierosolimis: lysie & theocrito. & tenuerūt eū & miserūt in custodiā facta aū appio sedicione. dictū ē debe eū educi. & secōm legē audiri. Tē pharisei dicebant. Vt q̄d p̄dicas hominē ihm quē uīt latrones crucifixū omis scim. Tē iacob' replet' ispū sc̄o dixit audite uiri fres: & omis qui uos filios habrahe eē dicitis: Scitis enī abrahe a dño dictū q̄d in semine ei' hereditarent omis gentes: sem aū ei' ñ est ysmahel. s; isaac. Ismahel aū cū matre sua agar eiecit' a portione seminis abrahe exclusus. Et dictū ē abrahe. In isaac uocabit' t̄ sem. Amic' aū di pat' nr' abrahā appellat' est ante q̄m circūcisionē acceptit. ante q̄ legē aliq̄m diuine instructionis sciret. Amic' aū factus ē ñ circūcidendo se. sed credendo tantū. hoc q̄d in semine ei' hereditarent omis gentes: Si q̄ abrahā amicus di fuit ē credendo. ystat in numeū di fieri qui ñ credit indō. Dixerūt aū iudei. Et q̄ ē qui ñ credit. Iacob' respondit. Qui ñ credit q̄d in semine ei' hereditent omis gentes: qui ñ credit moysi dicenti suscitabit dnus uob' ypham uirū magnum ipsū audite iuxta in me ponta que p̄cepit uobis. Hoc p̄missū esaias p̄dixit q̄ ordine fieret. Ait enī. Ecce uirgo in utero concipiet & pariet filiū. & uocabit nomē ei' emanuel q̄d interp̄tat' nobiscū ds. Hieremias aū de dño nro ihū xp̄o ait. Ecce ueniet redēptor tuus hierlim. Et hoc ei' signū erit. Cecorum oculos aperiet. & surdis auditū reddet. & noce sua excitabit mortuos. Ezechiel aū assignat dies. Veniet rex tuus syon humilis & restaurat te. Daniel aū die. Sic filiū hoīs ita adueniet. & obtinebit p̄cipat' & potestates. David aū die uoce filii di dicentis: Dns dixit ad me. filius meus estu. Et patris uox de filio sic ait. Ipse inuocabit me pat' mis estu. & ego primogenitū ponā illū excelsū p̄ regib' terre. Ad ipsū dauid sermo di loquit' dicēs. De fructu ueniris tui ponā sup sedē tuā. De passione aū ei' die esaias: Sic ouis ad occisionē duct' est. Et dauid in ipsona ei' die foder' man' meas & pedes meos. dinumerauerūt omia ossa mea. Ipsi u' consideraueruīt & inspexerūt me. diuiserūt sibi uestimēta mea & sup uestē meā miserūt sortē. Et iterū dauid in alio loco dicit. Dederūt in escā meā fel. & in sitī mea potauerūt me aceto. De morte aū ei' t̄ resurrectione die dauid. Caro mea requiescet in spe. q̄ ñ derelinques animā meā in inferno. nec dabis sanctū tuū uide corruptionē. Vox aū filii ad patrē die. Exurge adhuc ut eū sū. Et iterum. Propter miseriā inopū & gemitū pauperum. nūc exurgā die dñs. De ascensione aū ei' die. Ascendens in altū captiua duxit captiuitatē. Et iterū. Ascend